

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22.10.1971, sp. zn. 3 Cz 26/71, ECLI:CZ:NS:1971:3.CZ.26.1971.1

Číslo: 45/1972

Právní věta: Nebyla-li v organizaci ustavena základní organizace Revolučního odborového hnutí anebo v sídle organizace místní organizace ROH, nepřichází účast odborových orgánů při rozvázání pracovního poměru ve smyslu ustanovení § 59 zák. práce v úvahu. /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 22.10.1971

Spisová značka: 3 Cz 26/71

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Okamžité zrušení pracovního poměru, Pracovní poměr, Skončení pracovního poměru, Sociální zabezpečení, Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 37/1959 Sb. 99/1963 Sb. § 6
§ 120 65/1965 Sb. § 46
§ 53
§ 59

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 45/1972 sb. rozh.

Nebyla-li v organizaci ustavena základní organizace Revolučního odborového hnutí anebo v sídle organizace místní organizace ROH, nepřichází účast odborových orgánů při rozvázání pracovního poměru ve smyslu ustanovení § 59 zák. práce v úvahu. 1)

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 22. 10. 1971, [3 Cz 26/71](#))

Žalobce se domáhal určení, že výpověď daná mu žalovanou organizací „s okamžitou platností“ je neplatná a dále požadoval příslušnou náhradu mzdy.

Obvodní soud pro Prahu 1 žalobě vyhověl a určil, že „výpověď s okamžitou platností“ ke dni 19. 8. 1970 je neplatná a na náhradě mzdy přiznal žalobci částku 10 880 Kčs. Soud prvního stupně vzal za prokázáno, že šlo o okamžité zrušení pracovního poměru, i když se v písemném zrušovacím projevu žalovaná organizace odvolávala na ustanovení § 46 odst. 1 písm. f/ zák. práce. I při okamžitém

zrušení pracovního poměru je třeba předchozího souhlasu závodního výboru podle ustanovení § 59 odst. 1 zák. práce. Poněvadž ze zprávy Městského výboru odborového svazu pracovníků obchodu v Praze soud prvního stupně zjistil, že v žalované organizaci nebyla ustavena organizace ROH, byl podle názoru soudu prvního stupně příslušný k udělení souhlasu vyšší odborový orgán, a to Obvodní odborová rada v Praze 1. Dotazem u ní soud prvního stupně zjistil, že žalovaná organizace nepožádala tento vyšší odborový orgán o souhlas ke skončení pracovního poměru a proto určil, že „výpověď s okamžitou platností“ daná žalobci k 19. 8. 1970 je neplatná. V důsledku toho přisoudil pak žalobci i příslušnou částku jako náhradu mzdy.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané ministrem spravedlnosti ČSR, tak, že uvedeným rozsudkem soudu prvního stupně, který nabyl právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

V projednávaném případě vyplývá z písemného projevu žalované organizace z 19. 8. 1970 o skončení pracovního poměru, že šlo o okamžité zrušení pracovního poměru podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. b/ zák. práce, i když se v něm žalovaná organizace odvolává na ustanovení § 46 odst. 1 písm. f/ zák. práce. V tom směru je skutkové zjištění soudu prvního stupně i právní závěr z něho učiněný správný.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 zák. práce může organizace dát pracovníkovi výpověď nebo okamžitě s ním zrušit pracovní poměr pouze s předchozím souhlasem závodního výboru.

Soud prvního stupně zjistil, že u žalované organizace nebyla ustavena základní organizace Revolučního odborového hnutí, měl proto za to, že v takovém případě je povolán vyšší odborový orgán dát či nedat souhlas ke skončení pracovního poměru.

Tento závěr soudu prvního stupně však není správný. Podle bodu 3 usnesení IV. všeodborového sjezdu (příloha zákona č. 37/1959 Sb.) mají působnost základních organizací ROH a závodních výborů též místní organizace ROH a jejich místní výbory, jakož i jiné odborové orgány, pokud jim je přiznána stanovami ROH nebo usneseními Ústřední rady odborů. Okresní (obvodní) odborová rada však nebyla takto pověřena udělováním souhlasu podle ustanovení § 59 odst. 1 zák. práce v případě, že v organizaci není ustavena základní organizace ROH. Bylo proto nutno zjistit, zda je v sídle žalované organizace ustavena místní organizace ROH a zda žalovaná organizace požádala místní výbor ROH o souhlas ve smyslu ustanovení § 59 odst. 1 zák. práce. V případě, že nebyla ustavena ani místní organizace ROH, pak by náležitost předchozího souhlasu závodního výboru podle ustanovení § 59 odst. 1 zák. práce odpadla, neboť není odborového orgánu, který by mohl o tomto předchozím souhlasu rozhodnout. Ustanovení § 59 odst. 3 zák. práce na tyto případy nedopadá, jak správně dovozuje stížnost pro porušení zákona. Toto ustanovení dává vyššímu odborovému orgánu právo vyslovit souhlas s rozvázáním pracovního poměru jen v těch případech, kdy v organizaci je ustavena základní organizace ROH a její závodní výbor odmítl předchozí souhlas k pracovnímu poměru udělit.

Soud prvního stupně, který vycházel z jiného právního názoru, porušil svým rozsudkem zákon v ustanovení § 59 odst. 1 a 3 zák. práce a v ustanoveních § 6 a § 120 odst. 1 o. s. ř.

1) srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 22/1968 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR